

Paraules de MH Presidenta del Parlament, Núria de Gispert, amb motiu dels Premis Solidaritat 2010

Palau del Parlament, 15 de febrer de 2011

La presidenta

Benvolguts i benvolgudes,

En aquest entorn, on fa unes setmanes commemoràvem el dia internacional de record de les víctimes de l'Holocaust, establert per l'Assemblea de les Nacions Unides l'any 2006 i durant el qual posàvem l'accent en com ideologia, burocràcia i tecnologia s'havien pogut aliar al servei d'un règim summament pervers, avui fem una reivindicació de la solidaritat i de la fraternitat en la promoció de la dignitat de les persones i dels pobles.

Entenc que en uns moments com els que vivim, amb un món convuls i desvalgut, ha arribat l'hora de la fraternitat i de la solidaritat. La humanitat ha progressat en nom de la llibertat i amb la recerca de la igualtat. I convé destacar que el món s'humanitza en la mesura que irromp amb força la fita de la solidaritat, amb tot el seu potencial alliberador i reconfortant, i s'instal·la en les nostres consciències i en el paisatge humà.

Com he dit, ha arribat l'hora de la fraternitat, una fraternitat que interpel·la la comunitat i la reclama com a antídote contra el desemparament, contra la dura i cruel solitud, contra un entorn sovint hostil i inhòspit. La fraternitat pressuposa escalf, caliu, xarxes de complicitat, mans esteses, deixar de ser simples números, meres estadístiques, i passar a ser persones, amb pell i vides diferents.

En aquest sentit, i tot i que sovint reclamem que els poders públics ho han de fer tot i més per la promoció de les condicions de vida, i que puguem convenir fàcilment que cal un sector públic que s'impliqui en el benestar de les persones i de les famílies, el que

PARLAMENT DE CATALUNYA

realment fa que una societat veritablement valgui la pena és que tingui gruix comunitari, que deixi camp per a l'ajut fratern i per a la cura de les persones que ens envolten.

Per això, el premi i la menció que avui es donen i la mateixa denominació del guardó són especialment significatius, perquè impliquen un reconeixement públic de la consciència social, de la voluntat i el compromís de persones i col·lectius de fer la nostra societat una mica més acollidora i de fer arribar l'abraçada solidària als qui pateixen.

Enguany, el Parlament de Catalunya és novament escenari del lliurament del Premi Solidaritat, que atorga l'Institut de Drets Humans de Catalunya des de fa més de vint anys. És el vint-i-quatrè Premi Solidaritat que hem donat.

Aquests premis han distingit persones i entitats amb un veritable recorregut en la lluita pels drets de les persones. Mirant enrere i fent un repàs dels premis atorgats, permetin-me que esmenti un parell de projectes que el van rebre i amb els quals, per les meves obligacions anteriors, vaig tenir una relació llarga i estreta des del començament fins que es van consolidar. Un era un projecte relacionat amb menors amb problemes de conducta, i l'altre, un de relacionat amb dones empresonades. Estic parlant del Centre Educatiu l'Alzina, de Palau-Solità i Plegamans, i l'entitat Ared, de Barcelona.

L'Alzina va ser el primer centre educatiu tancat de tot l'estat espanyol. Va ser inaugurat l'any 1985, dissenyat i pensat pedagògicament com alguns centres dels països nòrdics. Un centre d'internament de menors delinqüents que tenia i té per objectiu la formació i la preparació d'aquests menors per reinserir-los a la societat. El premi anava dirigit al model educatiu d'aquells joves.

El segon premi va ser per Ared, un projecte la directora del qual, la Teresa, treballa per aconseguir la integració social de dones en risc d'exclusió, totes procedents del Centre Penitenciari de Dones de Barcelona. Aquest projecte té més de vint anys de vida i amb dedicació i una gran vocació continua i porta a terme amb èxit el seu objectiu.

I finalment, també vull parlar d'una persona guardonada amb el Premi Solidaritat per la seva magnífica tasca pedagògica, el senyor Jordi Cots, mestre, advocat i pedagog, que ha treballat anys i anys incansablement per millorar els drets de la infància.

PARLAMENT DE CATALUNYA

És per això i per totes les mencions i els premis lliurats des del 1987 que cal destacar que aquests premis que avui novament s'atorgaran simbolitzen l'excel·lència i el treball incondicional pels altres.

Amb el Premi Solidaritat, l'Institut de Drets Humans de Catalunya difon el que ciutadans i entitats fan per lluitar per la justícia, els drets de les persones i la seva dignitat. I ens trobem avui aquí per homenatjar i distingir amb veu alta i reconeixement una tasca laboriosa, bondadosa, que té només un rerefons d'estima per l'ésser humà i el seu dret a una vida digna. Perquè entre tots hem de lluitar contra la pobresa que comporta l'exclusió social d'alguns segments de la població i per viure tots amb la tranquil·litat que ni el nostre país ni la nostra gent ens giraran l'esquena.

Enguany, una veu i una acció han estat protagonistes, perquè, amb coratge, han treballat sense dubtes, perquè de forma decidida han fet real el que significa la paraula 'solidaritat', i hi han donat un sentit absolutament positiu que revela un interès quasi universal pel bé dels altres. La Fundació Banc dels Aliments i Rita Marzoa són sinònims reals i tangibles, i clars exemples de la paraula 'solidaritat'.

El Premi Solidaritat 2011 ha recaigut sobre la Fundació Banc dels Aliments. Un premi merescut per la seva trajectòria i per una iniciativa que dóna una empenta als qui se senten perduts i sense sortida, que dóna amb cada aliment un somriure que recorda que tot és possible, que ningú no és menys i que una mala situació no ha de comportar ni per un sol instant el sentiment d'humiliació, ni l'exclusió de la persona ni la pèrdua de la seva dignitat.

La Fundació Banc dels Aliments, cada dia, en cada racó i amb tot el seu esperit, aconsegueix, des del meu punt de vista, quatre premisses que converteixen una acció en veritable solidaritat: els seus actes són materialment solidaris; es porten a cap per caritat i amor pels éssers humans; es fonamenten en la convicció de la igualtat, i es duen a terme amb rectitud de consciència.

D'altra banda, la menció especial al mitjà de comunicació ha recaigut en la periodista Rita Marzoa pel seu programa 'Solidaris', un espai radiofònic de Catalunya Ràdio en què Marzoa fa del clam a la solidaritat una exigència de justícia per la dignitat de la persona; una

PARLAMENT DE CATALUNYA

aposta arriscada però que sens dubte és també un exercici d'altruisme que va en consonància amb la seva manera de ser i d'actuar en la seva vida privada. No solament parla de solidaritat, sinó que el seu temps lliure Rita Marzoa el dedica a col·laborar activament com a voluntària en iniciatives locals de treball comunitari per a persones amb problemes.

Tots i cada un de nosaltres haurem de seguir treballant per fer un món més just, però sabent que, mentre algú passi fam, allà hi haurà els homes i les dones que voluntàriament dediquen temps i fan els seus donatius al banc dels aliments perquè cap boca no es quedi sense menjar, i que, mentre en algun racó es cometi una injustícia contra algú, sempre hi haurà una dolça veu que ho expliqui amb fermesa i defensi sense por els seus drets.

Vull finalitzar la meva intervenció tot recordant la trajectòria de l'Institut de Drets Humans de Catalunya, l'entitat que avui novament atorga el Premi Solidaritat i que, a part d'aquest premi, ha destacat en la tasca de sensibilitzar la societat civil que moltes persones arreu del món, i també a la nostra societat, no gaudeixen dels drets humans bàsics, i que és feina de tots, poders públics i societat civil, unir esforços perquè això no passi. El mateix institut du a terme funcions d'assessorament i activitats formatives, entre les quals vull esmentar expressament el curs sobre drets humans, una trobada anual que ja fa vint-i-nou anys que se celebra, que és un referent acadèmic en el món social i judicial i que durant molts anys va ser present a l'agenda dels consellers i les conselleres de justícia del govern. És una trobada en què es parla clar dels nous reptes i de les necessitats dels ciutadans, i es vetlla per la dignitat de les persones, perquè tinguin un major grau d'autonomia personal, que és en definitiva l'objectiu últim de la formació de professionals del dret, la policia, la criminologia i el treball social en la recerca dels mecanismes de garantia dels drets humans a la nostra societat.

I per acabar la meva intervenció, vull convidar tots els presents a fer seu en la seva feina diària el lema, molt ben utilitzat per la Fundació Banc dels Aliments, que diu: "En democràcia, la societat civil ha de vetllar per l'estat d'excepció social en què vivim."

Avui, com a presidenta del Parlament, tan sols puc dir que aquesta és la grandesa i la riquesa del nostre poble, de la nostra gent i de la nostra condició. I és aquest mateix poble, que amb honor i orgull represento, el que cada dia fa i ha de fer de la solidaritat

PARLAMENT DE CATALUNYA

una actitud personal i constant, el que ha d'agafar com a responsabilitat les necessitats i carències dels altres, i construir una Catalunya més ferma, més justa i infinitament més solidària.

Felicito els guardonats, felicito l'institut i l'encoratjo a seguir treballant trenta anys més en pro dels drets humans.